

*Sånger för
varma kvällar*

*Ett sånghäfte sammanställt av Anna Jenelius
Tredje upplagan, anno 2021*

Innehåll

På svenska

Allt för min grogg
Allt för mitt vin
Balladen om briggen Blue Bird av Hull
Balladen om den danske fogden
Danse macabre
Den hämndlystna pigan
Den sura orchen
Din skalle
Drag till strid åstad
Ebbe Skammelson
En mörker natt i Artzorrat
Fram med mera mjöd och vin
Födelsedagsfesten
Halvtingslägret
Harald
Herr mannelig
Karrotorderns gilleshymn
Liten Kersti stalledräng
Merja mojsi
Ode till medeltidsveckan
Sju dar per år
Snart kommer drottningen hit
Så lunka vi så småningom
Vikingen
Visa från Rättvik
Åtta dar per år

På utrikiska

All for Me Grog
Barrett's Privateers
Butter and Cheese
The Captain's Wife's Lament
The Cruel Wars
The Drunk Scotsman
The Green Dragon
In the Trade of Jester
Jenny of Oldstone
The King and the Fair Maid
Misty Mountains
My Treasure
The Parting Glass
The Rains of Castamere
Row me Bully Boys
Toss a Coin to your Witcher
The Wellerman

På svenska

Allt för min grogg

Text: Magnus Zachariassen

Melodi: "All for Me Grog"

Ja, det var allt för min grogg,
Min attans, rackarns grogg,
Allt för min öl och min tobak!
Jag har gett alla mi' ting
För mina vänners öl och gin,
Så över västerhavet får jag vandra!

Var är mina skor?
Mina attans, rackarns skor?
Dom har gått till öl och till tobak!
För hälen den har hål,
Tårna står ej som igår,
Och sulan letar efter bättre väder!

Och det var allt för min grogg...

Var är min särk?
Min attans, rackarns särk?
Den har gått till öl och till tobak!
För färgen den är blekt,
Ärmen sliten är av stret,
Och midjan letar efter bättre väder!

Och det var allt för min grogg...

Nu är jag trött, svedd och ledd,
För jag har ej vart till bäds,
Sen jag kom iland från min resa
Och priset av mitt stret
Är mina vänner, som ni vet,
Så över västerhavet får jag vandra!

Och det var allt för min grogg...

Allt för mitt vin

Text: Joachim Kvarnälv

Melodi: "All for Me Grog"

Se, det var allt för mitt vin
Ett rikt och fylligt vin
Allt för dess kropp, färg och bouquet
Det har trampats under fot
För att åt själen giva bot
Och där i varje droppe ligger glädjen

Här finns det tid
För en gnutta fred och frid
Här finns det plats för oss alla
Inte vet vi vart vi ska
Men där vi är, är lika bra
Vi blir kvar tills sol och måne mött varandra

Se, det var allt för mitt vin
Mitt vita, fina vin
Allt för den ranka som klättrat
Slå upp en droppe eller två
Åt varje vän, och mer ändå
Så att vi alla här kan dela glädjen

När dagen gryr
Och drömmars töcken flyr
Då tar vi minnena med oss
Och de stunder som vi spar
De har alltid lystern kvar
Och färgerna de fick från sista droppen

Se, det var allt för mitt vin
Mitt röda, söta vin
Allt för den druva som pressats
Det har på flaska tappats opp
Och däri korken satte stopp
Men när vi dragit ut den kommer glädjen

Balladen om briggen Blue Bird av Hull

Text & Melodi: Evert Taube

Det var Blue Bird av Hull,
det var Blue Bird, en brigg
som med sviktade stumpar stod på,
över soten i snöstorm med nerisad rigg
själva julafton sjuttio två.
"Surra svensken till rors, han kan dreja en
spak"
ropa skepparn: "Allright boys, lös av!"
Och Karl Stranne från Smögen
blev surrad till rors
på Blue Bird, som var dömd att bli vrak.

Han fick Hållö fyrs blänk,
fast av snöglopp och stänk,
han stod halvblind,
han fick den i lov.
Och i lä där låg Smögen,
hans hem där hans mor
just fått brevet från Middlesborough.
"Nå vad säger du Karl? Går hon klar?" "Nej,
kapten!
Vi får blossa för här är det slut.
Vi har Hållö om styrbord och brott strax i
lä."
"Ut med ankarna, båtarna ut!"

Men hon red inte upp
och hon fick ett par brott
som tog båten dom hade gjort klart.
"Jag tror nog", sa Karl Stranne, "att far min
gått ut
emot oss, jag litar på far!"
"Båt i lä! Båt i lä!" "Det är far, det är vi!

Det är far min från Smögen. Hallå!"
"Båt i lä!", sjöng han ut, "dom är här, hoppa
i, alle man - vi blir bärgade då."

Det var Stranne den äldre
En viking, en örn,
som på julafton sjuttio två
tog sitt renade brännvin ur vinskåpets hörn
till att bjuda dom skeppsbrutna på.
"Hur var namnet på skutan?"
han sporde, och slog
nio supar i spetsiga glas.
"Briggen Blue bird."
Det tionde glaset han tog
och han slog det mot golvet i kras.

"Sa ni Blue Bird, kapten? Briggen Blue Bird
av Hull?
Gud i himlen, var är då min son?
Var är pojken, kapten, för vår frälsares
skull?"
Det blev dödyst i bland männen i vrån.
(Tystnad resten av versen)

Gubben Stranne
tog sakta sydvästen utav
"Spara modern, kapten, denna kväll.
Nämn ej namnet på briggen som har gått i
kvav.
Nämn ej Blue Bird av Hull är ni snäll."
Och kaptenen steg opp
han var grå, han var tård,
stormen tjöt, knappt man hörde hans ord
när han sa med självande röst till sin värd:
"Karl stod surrad och glömdes ombord."

Balladen om den danske fogden

Text & Melodi: Ola Aurell

Ack, låt mig förtälja det hemska som hänt
På grund av en främmande herres accent
Det var uti jultid och snögen låg ny
När fogden från Danmark red in i vår by
Och knäna de dallra som skallror på aller
Ty ve den som trilskas när fogden befaller
Och ryggarna vättes av skräck när han sa:
(obegriplig danska)

För ingen begrep vad han ville ha

Och vem vågar fråga vad fogden har sagt
När fogden bär svärd och regerar vår trakt
Men hur det nu var, ställdes öltunnan fram
Samt sillkorv och dillfett och nyrostat lamm
Vi samlade ringar och mynt i en låda
Och gav allt vad skatter vi lyckats uppbåda
Men fogden blott skaka sitt huvud och sa:
(obegriplig danska)

Och Gud allen visste vad han ville ha

Så Sop-Tykos dotter med nerdelen bar
Blev buren till fogden, och sedan en karl
Vi pryglade Lill-Grim i hopp om att det
Var blåslagen dvärg som han kom för att se
Men fogden såg sur ut, och nu spreds
paniken
Vad krävde hans nåd för att ej bli besviken?
Vi rände och rev, mens han skrek som förut:
(obegriplig danska)

Och ingen begrep ett ord av hans tjut

Vi målade fåren, och hängde vår präst

Vi reste ett kors med en uppspikad häst
Vi tvinga ner mormor i grävlingabot
Och Gorm gav till fogden sin kapade fot
Och barnen blev malda till mjöl uti kvarnen
Och byn brann, och snart var det bara jag
kvar, men

Till slut fick jag nog utav fogden som tjöt:
(obegriplig danska)

Bland likhögar, hästkors och lågor som röt

Jag sa: far åt Satan med makten och skatten
Och satte mig matt ner vid brunn och drack
vatten

Så räckte jag skopan till fogden som sa:

Tak

För det var en klunk vatten som han velat ha

Danse macabre

Text: Okänd

Melodi: "Vårvindar friska"

Runt kring vår stuga smådjävlar sluga
tassa så tyst med bockfot och svans.
Varulvar yla, isande kyla
sveper i dimman fanstygens dans.

Bäva o broder, lyssna och hör
vrålen från gast, som osalig dör.
Satan han skrattar, flaskan han fattar,
super tills dagen gryr.

Gastar och spöken skymtar i kröken,
dödingar släpa ruttnande lik.
Benrangel skramla, spökhänder famla,
kväva din strupes rosslande skrik.

Helvetes alla fador släpps loss.
Fan rider här med hela sin tross.
Göm dig i stugan, du har fått flugan.
Dille det blir din lott.

Den hämndlystna pigan

Text & Melodi: David Bergkvist, Gråfötterna

En värdshuspiga, vän och skön
(Rulledirullanlej)
Hon slet så hårt för ynkelig lön
(Rulledirullanlej)
Men så en dag så fick hon nog,
(Rulledirullanlej)
när en knekt i kjolen drog
(Rulledirullanlej)
Hon drog hans svärd, mot knekten slog
(Rulledirullanlej)
Och knektens huvud rullade som så-å!

Rulleri-rulleri-rullan-lej
Rulleri-rullan-lej
Rulleri-rulleri-rullan-lej
Rulleri-rullan-lej

Värdshusvärden skrek åt mön:
"Vafals?! Nu får du ingen lön!"
Då pigan svinga' svärdet sitt
Hon sa: "Då tar jag huvet ditt!"
Så klöv hon värdshusvärd i två,
och värdens huvud rullade som så-å!

Rulleri-rulleri-rullan-lej...

Med svärd i hand hon drog åstad,
bekymmersfri och nöjd och glad
Så mötte hon en munk så pilsk,
hans uppsyn gjorde pigan ilsk
Han sa: "Följ med till skogen blå"
Och munkens huvud rullade som så-å!

Rulleri-rulleri-rullan-lej...

När pigan dräpt sin tredje karl,
till kungens man det budet far
Han sökte genom skog och land,
och fann den pigan på en strand
Han sa: "Bli min, så får du gå"
Och mannens huvud rullade som så-å!

Rulleri-rulleri-rullan-lej...

Och pigan kom till hovet in,
och kungen sa: "Du skall bli min!
En krigarkvinna vän och huld,
är ädlare än tyngsta guld!"
Hon sa: "Vet hut, nu ska du få!"
Och kungens huvud rullade som så-å!

Rulleri-rulleri-rullan-lej...

Så mötte hon en speleman,
med glimt i ögat talte han:
"Och är min hand ej flink, så säg!
Och låt min tunga tjäna dig!"
Hon sa: "Så klart jag prova må!"
Och de båda rullade som så-å!

Rulleri-rulleri-rullan-lej...

Den sura orchen

Text: Anna Jenelius

Melodi: "The Drunk Scotsman"

Det var en kväll i skänkrummet på tavernan
här i byn

Bland gästerna fanns världens folk - det var
härlig en syn!

Vid ett bord, där satt en alv, en dvärg, en
halvlängdsman

Och öl på öl igenom deras strupar där
försvann

Ring ding didde didde laj-de-å, ring di didde
laj-å

Och öl på öl igenom deras strupar där
försvann

Och se det satt en orch så sur och butter där
breve

Så vännerna slog vad om att få svartblodet
att le

Alven han misslyckades, sedan dvärgen
likaså

Medan halvlängdsman med en viskning
locka fram ett skratt som så:

Ha-ha ha-ha-ha ha ha-haaa, ha-ha-ha ha-ha!

Medan halvlängdsman med en viskning
locka fram ett skratt som så

Sen var det dags att få denna orch att brista
ut i gråt

Men alven kunde inte, hur han än väl bar sig
åt

Dvärgen hade inte tur, men med ryggen
emot dem

Lyckas halvlängdsmannen få vår orch att
tårögd lunka hem

Ring ding didde didde laj-de-å, ring di didde laj-å

Lyckas halvlängds mannen få vår orch att tårögd lunka hem

"Nu måste du berätta hur du gjorde", sade Alv

"Först sa jag att min kuk var störst i rummet", svara Halv

"Men säg nu hur du fick honom till tårar och till stön!"

"Det var ganska lätt - ty jag hade rätt - och jag visade mitt kön!"

Ring ding didde didde laj-de-å, ring di didde laj-å

"Det var ganska lätt - ty jag hade rätt - och jag visade mitt kön!"

Din skalle

Text: Anna Jenelius

Melodi: "Jag ger dig min morgon"

Återigen drar skeppen mot nya länder
Mången ny vän sträcker ut sina händer
Du, du har en gud som älskar kärlek

Om du var viking skulle vi dricka
Massa mjöd och kyssa flicka

||: Men du, jag klyver din skalle,
Jag knäcker din rygg :||

Drag till strid åstad

Text & Melodi: Andreas Eriksson, Patriarkus

Ni krigare som denna dagen strider,
och för vårt land så höjer era svärd;
om er skall sjungas uti alla tider
att bättre kämpar finns ej i vår värld!

Så fatta mod och fatta edra sköldar!
Höj härrop, ja höj upp ett mäktigt vrål!
Ty hårt må huggas innan detta gäldar
en bättre lön än klingans kalla stål.

Splittra sköldar, slåss och döda,
fäll med hugg och slag.
Täckt av lera stolt förblöda.
Drag till strid åstad!

Fienden ska oss i fält få möta
och finna att hur hårt de än må slå,
hur mycket de mot sköldmuren än nöta
ska vi stå kvar långt hårdare ändå.

Ty vet kamrater vet med sanning detta;
när onskans horder rasar emot oss
ska vi med våra liv slåss för det rätta.
Vi kan blott segra! Fram kamrater, slåss!

Splittra sköldar, slåss och döda...

När svärdet ligger brutet vid min sida
och brynjan min har kluvits mitt itu,
med banesåret ska jag ändå strida
och sårad vän jag stöttar med min rygg.

Och när min ande flytt och ögon slocknat,
när min kropp är bruten, kall och död;
lägg mig då till stridshorns ljud att vila
mot öst där solen färgar himlen röd.

Splittra sköldar, slåss och döda...
Splittra sköldar, slåss och döda...

Ebbe Skammelsson

Text & Melodi: Trad.

Ebbe han tjänar i konungens gård,
både för guld och ära.
Hemma går Peder, hans broder,
bortlockar hans hjärtans kära.

Förty träder Ebbe Skammelsson
Så mången vill stig

De brygga och de baka,
de laga till bröllop i lönnedom.
Ebbe han tjänar i konungens gård,
han ser allt uti drömmom.

Förty träder Ebbe Skammelsson...

Ebbe han skänker den långan dag,
både av mjöd och vin.
Var den gång han på bruden såg
rann honom tårar på kind.

Förty träder Ebbe Skammelsson...

"All den tro jag lovade er,
den gav jag åt eder broder.
I alla dagar jag leva må,
vill jag vara för er som en moder".

Förty träder Ebbe Skammelsson...

Det var Ebbe Skammelsson,
han sitt svärd utdrog,
det var liten Lucie,
hon under hans fötter dog.

Förty träder Ebbe Skammelsson...

Det var Ebbe Skammelsson,
han tog sin brune brand,
och det var Peder, hans broder,
han dödde för hans hand.

Förty träder Ebbe Skammelsson...

Det var Ebbe Skammelsson,
han springer på sin häst.
Nu måste han åt skogen rymma,
och skogen skyler honom bäst.

Förty träder Ebbe Skammelsson...

En mörker natt i Artzorrat

Text: Magnus Zachariassen et. al.

Melodi: "Theobald Thor"/"Swing Your Balls"

En mörker natt i Artzorrat
Mång otyg ville spela spratt
Men det de inte visste var
Vad värdshuset hade för folk

För här har vi starkt folk
Med svärd, yxa och dolk
För nog vet ni att i Artzorrat
Är modet våran skatt

Först kom där då ett rövarpack
Som tänkte ta utan ens "tack"
De mötte då en dvärgamö
Och en riddare med ett stort spö

Och riddarn, ja han satte fart,
På rövarena, så underbart!
Och vi har inte sett 'en sen
Så han jagar dem väl än!

Sen kom det svartblod till vårt hem,
Ut från skogen, en och en,
Hur skulle vi nu rå på dem?
Fråga sig värdshusets folk:

För här har vi starkt folk...

Rochelle, så snäll, hon bjöd dem in,
Till skänkrummet, på mat och vin,
Men de hade hört, från hennes kusin,
Att Rochelle, hon var ett svin!

De lade benen på sin rygg
Och sprang sen ut bland skog och mygg,

Så för en stund var festen trygg
För all värdshusets folk!

Ja här har vi staaaarkt folk...

När festen ledde mot sitt slut,
Så ljud i natten ett fasligt tjut,
Vi sprang till fönstret och titta ut,
Vad skrek runt husets knut?

Jo nattens älva stod väl där,
Och skräcken den var ren och skär,
Hon ställer alltid till besvär
För vanligt, hederligt folk!

MEN här har vi starkt folk...

Hon skicka fram sin bästa man
En nattekrigare var han
Med mörka krafter till sitt namn
Och ett långt och farligt svärd

Vår värdshusman, han for då ut,
I sin hand han höll ett spjut,
Följd av Bera, en suput,
Corrin och allt annat folk!

Ja här har vi starkt folk...

De högg då krigarn bit för bit,
Hans arm och ben, det var ett slit
Hans ruttna kött flög hit och dit
Tills huvudet rullade av!

Men Alyssa, hon av alveblod,
Den mörka krigarns svärd sen drog
Då fylldes hon av vredesmod
Och vände sig mot sitt folk!

Men här har vi starkt folk...

Sedan oss vi sammanslog
Med alver från bergets skog
Vi sade att "Vi har fått nog!"
Och varandras händer tog

I sluten cirkel stodo vi
För att göra skogen fri
Och nattälvan, av svart magi,
Fördrevs av Artzorrats folk!

||: Ja här har vi starkt folk... :||

Fram med mera mjöd och vin

Text & Melodi: Martin Ahlman, Sorkar & Strängar

Fram med mera mjöd och vin
min strupe den har torkat
Jag kan inte sjunga fastän
jag så gärna vill
När man tänker efter är det
konstigt att jag orkat
Spela så här länge utan
nå't att dricka till

Fienden jag fruktar allra mest
det är min törst
Så vill ni att jag spelar
Ge mig nå't att dricka först

Törsten drev mig ut som ung
på vandring runt i världen
Varje värdshus är mitt hem
och varje värd min far
Min musik den ger mig mat och mjöd
och plats vid härden

Har jag tur så får jag lite
silver som jag spar

Land och rike drar jag kring
på jakt i ur och skur
Och kvinnor/karlar som har vin och mjöd
det är mitt bytesdjur.

Födelsedagsfesten

Text & Melodi: Trad. / Triakel

Det bodde en bonde i nordingaland
Som fyllde de femtio år
Och gästerna kommo ett hundrade man
Fast vägen var krånglig och svår
Det var laddat med mat för en
treveckorshelg
Det fanns allt som en människa vill ha
Och i skänkens djup stod butelj vid butelj
Ja, det var skamligt hur mycket det var
Å-faderullanlej, å-faderi, å-fadera

Skåla och knivarna dra
För det ska va glädje och sång och butelj
För man ska vara glad när det är födelsedag
Så började festen och bonden slog
I de församlade gästernas glas
Med rom och genever och ren eau de vie
För så går det till på kalas
Och de åt och drack och de titta i krok
Det var glädje och jubel och sång
Och sen börja slagsmål och finger på krok
Så festen kom riktigt i gång
Å-faderullanlej, å-faderi, å-fadera

Skåla och knivarna dra
För det ska va glädje och sång och butelj
För man ska vara glad när det är födelsedag

Nu blixtrade kniven, de vråla och skrek
Om vem som var starkast och bäst
Och kvinnfolke' stod baka dörren och grät
Som alltid när karlar har fest
Och bonden började själv ta sig ton
Han blev ilsken och elak och svår
Tills han kom i vägen för Knivhalkar-Jon
Gonatt, lille far och gutår
Å-faderullanlej, å-faderi, å-fadera

Skåla och knivarna dra
För det ska va glädje och sång och butelj
För man ska vara glad när det är födelsedag
Bondens käring, hon tände som krut
Hon skällde, fast bara en stund
För gubbarna tog 'na och bar henne ut
Och kastade käringa i brunn
Och så gick de tillbaka och fortsatte slåss
Så lampor och allt gick i kras
Och elden spred sig och flammade opp
Ja se, det var ett riktigt kalas
Å-faderullanlej, å-faderi, å-fadera

Skåla och knivarna dra
För det ska va glädje och sång och butelj
För man ska vara glad när det är födelsedag
Så slutade natten och solen steg upp
Så gyllene guldgul och grann
Den lyste så vänligt på kullarnas topp
Och stugan som pyrde och brann
Och vid brunnens kant höll sig käringa fast
Och blev också av solen belyst
Tills hon släppte taget och föll med ett plask
Och sen blev det alldeles tyst
Å-faderullanlej, å-faderi, å-fadera

Skåla och knivarna dra
För det ska va glädje och sång och butelj
För man ska vara glad när det är födelsedag

Halflingslägret

Text: Magnus Zachariassen
Melodi: "Halfling Camp"

Så lyss upp nu ni lymlar
Som för er moder säkert ljög
För här kommer nu en saga
Där vår hjälte är en fyrfot hög
Han är en mästare av förklädnad
Och av skuggans ädla konst
Som han använder sig av
När han smyger sig till
Den fagra kvinnans ädla gunst!

Han har dräpt många av skurkar
Såsom drakar, troll och häxor
Och från lindormsnäst så vet han bäst
Vad för skatter man kan få
Han är en obesegrad kämpe
I både äventyr och kärlek
Och han sjunger sin sång
När han går sin gång
Och spelar på fiol:

Vårt gräs är grönt, Solen är skön
En flicka vid min arm
Det finns ingen här som ser oss
Så jag greppar hennes barm
Vår värld är fylld
Med satanstyg
Som ej stör oss här och nu
Så höj en skål,
Lyft upp ett vrål,
Till våra fulla vänners tjut

Vår hjälte reste vitt och brett
Och fann guld och gröna ängar

Men han fann aldrig sin kärleks skatt
Och han fick aldrig nån ro
Men så en dag just när han vandra
Blev han skjuten mitt i sången
En alvkvinnas skön
Från skogen grön
Satte pilen vid hans kön!

Men hon bad så hemskt om ursäkt
Hon hade trott att han var dvärg
Och hon drog honom med
Till sitt värdshusrum
Där hans kinder fick ny färg
Och kärlek den är märklig
För de giftes samma kväll
Så vår halvling nu,
Med sin alvefru
Sjunger sånger i duett!

Vårt gräs är grönt...

Harald

Text & Melodi: Martin Ahlman, Sorkar & Strängar

Ibland alla män finns en man
Ingen kan väl dricka som han
Harald blir rätt törstig ibland
Harald har konstiga vanor

Ibland alla kämpar finns en man
Ingen kan väl strida som han
Harald slåss och supa kan
Harald har konstiga vanor

Ibland alla karlar finns en karl
Flickan står med barmen bar
Men svärdet är det styvaste han har

Harald har konstiga vanor

Bonden går på åkern och sår
Och han hör hur ryktena går:
"Det är dags att låsa in sitt får"
Harald har konstiga vanor

Herr mannelig

Text & Melodi: Trad.

Bittida en morgon innan solen upprann,
innan fåglarna började sjunga,
bergatrollet friade till fager ungersven,
hon hade en falskeliger tunga.

"Herr Mannelig, herr Mannelig
troloven i mig
För det jag bjuder så gärna
I kunnen väl svara endast ja eller nej
Om i viljen eller ej."

"Eder vill jag giva de gångare tolv
som gå uti rosendelunden.
Aldrig har det varit någon sadel uppå dem,
ej heller betsel uti munnen."

Herr Mannelig, herr Mannelig...

"Eder vill jag giva de kvarnarna tolv
som stå mellan Tillö och Ternö.
Stenarna de äro av rödaste gull
och hjulen silverbeslagna."

Herr Mannelig, herr Mannelig...

"Eder vill jag giva ett förgyllande svärd
som klingar utav femton guldringar,
och strida huru i strida vill,
stridsplatsen skolen i väl vinna."

Herr Mannelig, herr Mannelig...

"Eder vill jag giva en skjorta så ny,
den bästa i lysten att slita.
Inte är hon sömnad av nål eller trå,
men virkat av silket det vita."

Herr Mannelig, herr Mannelig...

"Sådana gåvor jag toge väl emot
om du vore en kristelig kvinna,
men nu så är du det värsta bergatroll
av Näckens och djävulens stämman"

Herr Mannelig, herr Mannelig...

Bergatrollet ut på dörren sprang,
hon rister och jämrar sig svåra.
"Hade jag fått den fager ungersven
så hade jag mistat min plåga"

Herr Mannelig, herr Mannelig...

Karrotorderns gilleshymn

Text & Melodi: Anna Jenelius

Vi vandrar längs vägen
I Bacchus allé
Hör du oss sjunga
Bryt opp och följ med!

Ty vår väg den vindlar
Från öst och till väst
Och var vi än vandra
Där utbryter fest!

Karroter! Karroter!
Höj upp era glas!
För nu ska här bli ett
Ordentligt kalas!

Karroter! Karroter!
Höj upp era stop!
För nu ska vi dricka
Och sjunga ihop!

Låt fanorna vaja
Lyft upp dem mot skyn!
Må Mor-roten skänka oss
Natterlig syn!

Och räds inte haren
Bland blommor och blad
Den jagas på flykten
Av guldgul kaskad!

Karroter...

Liten Kersti stallebräng

Text & Melodi: Carin Kjellman, Ulf Gruvberg

Där bodde en bonde på Östervalla he'
Och den lilla
Döttrar, de hade han, och rara voro de
I vånn stall har hon tjänt uti löndom

Han hade fella fyra, han hade fella fäm
Och den lilla
Liten Kersti, hon var allra rarast utaf dem
I vånn stall har hon tjänt uti löndom

Liten Kersti, hon går sig åt skraddarebyn
Och den lilla
Där låter hon göra de riddarkläder ny
I vånn stall har hon tjänt uti löndom

Liten Kersti, hon går sig åt skomakareby
Och den lilla
Där låter hon skära de riddarstövlar ny
I vånn stall har hon tjänt uti löndom

Om dagarna så rider hon de fålar i grön äng
Och den lilla
Om natten så sofver hon i härtigens säng
I vånn stall har hon tjänt uti löndom

Om dagarna så rider hon de fålarna till vann
Och den lilla
Om natten så sofver hon på härtigens arm
I vånn stall har hon tjänt uti löndom

Vår stalldräng har blifvit så underligen tjock
Och den lilla
Så han inte kan klifva i sadelen opp
I vånn stall har hon tjänt uti löndom

Vår stalldräng har blifvit så underligen fet
Och den lilla
Så han inte kan rida, när solen skiner het
I vånn stall har hon tjänt uti löndom

När drottningen in genom stalldörren steg
Och den lilla
Liten Kersti, hon bort genom stalldörren
smög
I vånn stall har hon tjänt uti löndom

Härtigen, han breder ut kappan så blå
Och den lilla
Däruppå föder hon de sönerna två
I vånn stall har hon tjänt uti löndom

Frökner och prinsässer, de greto uti harm
Och den lilla
För liten Kersti sofver uppå unge kungens
arm
I vånn stall har hon tjänt uti löndom

Frökner och prinsässer, de greto uti flod
Och den lilla
För det, att han sig en bondedoter tog
I vånn stall har hon tjänt i stor löndom

Merja mojsi

Text & Melodi: Astrid Lindgren

Merja mojsi korja kajsi
Merja merja mojsi
Korja korja kajsi
Merja korja kajsi kum
Merja korja kajsi kum
Merja korja kajsi kum

Merja merja mojsi
Korja korja kajsi
Merja korja kajsi kum
Merja korja kajsi kum
Merja korja kajsi kum

Åhh! Heja pajja Persson
Har du sett min svärson?
Hille pajja Persson puff puff
Hille pajja Persson puff puff puff puff

Kirja korja karsa
Har du sett min farsa?
Kille Kalle Karlsson puff
Kille Kalle Karlsson puff puff

Ode till medeltidsveckan

Text: Anna Jenelius

Melodi: Barrett's Privateers

Det var året tjugo-tjugo då
Som jag längtar mig bort till Visby nu
Det spreds en pest i stad och land
Vi fick inte längre ta i hand

Förbanne mig
Planen var ju mantlar ner vid
Kärleksporten
Med sång och spel
Öl och mjöd
Nu är jag ensam i mitt lägenhetskök
Vår medeltid gick upp i rök

Våra hospital de fylldes opp
Som jag längtar mig bort till Visby nu
Denna pest var mörker utan ljus
Vi behövde stanna inomhus

Förbanne mig...

Och så kom beskedet, ack och ve
Som jag längtar mig bort till Visby nu
Vår medeltidsvecka ställdes in
Och en underjordssmärta, den var min

Förbanne mig...

Det blir inte alltid som man tänkt
Som jag längtar mig bort till Visby nu
Så nu faller vi en sista tår
Vi får hoppas på mer tur nästa år

Förbanne mig...

Sju dar per år

Text & Melodi: Loke Nyberg

Vi lever i besynnerliga tider.
Allt handlar mer om prestation än om person.
du krävs på läkarintyg ifall du lider.
Och det krävs kompetens för kommunikation.

Med magmedicin och med livstilsmagasin
snickrar vi på våra luftpalats.
Fast var människa har bil är en
facebookprofil
ens mest frekvent besökta mötesplats.

Men i sju dar per år, sju dar per år,
sju dar per år kan jag få ro och frid.
I österns sjö på rosornas ö.
Sju dar per år i Visbys medeltid.

Här kan nästan alla skratta åt sig själva.
Det är ett jättebarnkalas och en maskerad.
Någon är en munk och någon annan är en älva.
Till och med den pestsmittade tiggaren är glad.

Här är det natt och nakenbad
Här kan man sjunga serenad
utan att någon kommer kalla en pretentiös.
Romantiken får en chans.
Här är eldshow. Här är dans.
Här är självaste djävulen lös.

När du fått på dig dina medeltida kläder
Finns inget varifrån, varför eller vem.
vi kanske kommer ifrån Sveriges alla städer

men vi har ändå allihopa hittat hem.

Allt framgångshyckleri byts mot glatt
gyckleri
Här vävs natten ihop med nästa dag.
En inkarnerad illusion, här är hjärta och
passion
och det bästa med det hela: Här är jag.

I sju dar per år...

Här bland murgrönornas grönska
är det festival och frid på samma gång.
Det enda mera man kan önska
är att veckan vore tre gånger så lång.

Och jag vill tacka er alla generösa gitar
Ni låter oss invadera eran ö totalt.
Och vi vet ju alla hur det slutar
så ni gör rätt i att ta jävligt bra betalt.
Till denna vecka vill jag alltid återvända
skit samma i de andra femtioen
Och skulle fastlandet gå under - låt det
hända!
Då kan vår medeltidsvecka börja om igen.

I sju dar per år...

Snart kommer drottningen hit

Text: Anna Jenelius

Melodi: Wellerman

Vi satt i skänkrummet allihop
I handen hade vi var sitt stop
Då hördes plötsligt ett muntert rop
Vi minns det som igår

Snart kommer drottningen hit
Och ger oss pengar till mat och sprit
Snart får vi lön för vårt slit
Då tar vi den och går

“Min karta visar en sjunken skatt”
Sa mannen prydd med en trekantshatt
“Om vraket härpå ni kan få fatt
En hittelön ni får”

Snart kommer drottningen hit...

Vi satte oss i en liten skuld
Och köpte kartan för allt vårt guld
Vi sa farväl till var kär'sta huld
Och borda' båten vår

Snart kommer drottningen hit...

Vi korsa' vattnet i våran sjö
Och en utav oss höll på att dö
Vi hitta vraket intill en ö
Dit Gotlandsfärjan går

Snart kommer drottningen hit...

Vi väntar troget på våran lön
Går runt i hamnen här ned på ön
Här hör ni aldrig nåt suck och stön
Fast det gått fyra år

Snart kommer drottningen hit...

Snart kommer drottningen hit...

Så lunka vi så småningom

Text & Melodi: Carl Michael Bellman

Så lunka vi så småningom
Från Bacchi buller och tumult,
När döden ropar, Granne kom,
Ditt timglas är nu fullt.
Du Gubbe fäll din krycka ner,
Och du, du Yngling, lyd min lag,
Den skönsta Nymph som åt dig ler
Inunder armen tag.

Tycker du at grafven är för djup,
Nå välan så tag dig då en sup,
Tag dig sen dito en, dito två, dito tre,
Så dör du nöjdare.

Vikingen

Text: Okänd

Melodi: When Johnny Comes Marching Home

En viking älskar livets vann
Hurra, hurra!
Den hastigt i mitt svalg försvann
Hurra, hurra!
Till kalv, till ox, till fisk, till fläsk
När veklingar bara vill ha läsk
ja, då vill alla vikingar ha en bäsk.

När bäsken s'måningom är slut
Tragik, tragik!
Då bäres varje viking ut
som lik, sej lik
Och sen när vi vaknar vi sjunger en bit,
sen korkar vi upp Skånes Aquavit
Skål för alla (x3)
Vikingar som kom hit!

Visa från Rättvik

Text & Melodi: Carin Kjellman,
Ulf Gruvberg

Liten vätte vitte silverglitt
Stå i åkern din och titt
Liten vätte sir du långt lin
som lyser i ögat ditt?
Sir du långt lin
Långt som tömmar
Och segt som hår av hin?
Flickan din har blåa drömmar
Och hennes hår är ljust som lin

Liten vätte vitte silverglitt
stå i åkern din och titt
Sir du långt lin
långt som tömmar
och starkt som en kanna kitt?
Flickan din har blåa ögon
Silkesduk och knollrigt hår
Spinna, dunka, slå och väva
Får du gifta dig i år?

Geting, bi och geting etterspik
Gamle satan är du lik
Geting, bi och geting humla
Din näsa är som en spik
Stick i sten och stick i backe
Stick i mull men ej i hull
Sticker du i flickans nacke
Faller hon i döden kull

Liten vätte vitte silverglitt
Stå i åkern din och titt
Geting bi och geting humla
Han sticker i hullet vitt
Sticker flickan hennes nacke
Dör hon strax i sotarsäng
Stackars vätte står på backe
Gråter regn på klöveräng

Geting, bi och geting döderskratt
Sota bättre sin svart
Vätte fyllde pengaskrinet
Sålde gård och ko och katt
Ängen miste blomstrar röda
Skogen blev en träfabrik
Av att räkna pengar flöda
Vätte blev så ful och rik

Åtta dar per år

Text & Melodi: Katten Skogmans orkester

Jag har tittat i min gamla väggkalender
och kontrollerat i en dator och mobil
och jag har räknat alla dagar, en i sänder
och trippelkollat i en dator-excel-fil

Men hur jag än har sett och kalkulerat
blir resultatet alltid samma, ju
och hur jag än har vridit och funderat
blir antal dagar aldrig nånsin sju!

De kanske tyckte att det fick va' måtta
I sånt fall ska ni just nu känna skam
för antal dagar är ju faktiskt åtta
och idag är dan då sanningen ska fram
att det är...

Åtta dar per år, åtta dar per år,
åtta dar per år i Visbys medeltid
Allt gyckel och spel
Ni har räknat fel
för det är åtta dar per år
i Visbys medeltid!

Ni kanske hade en tävling med varandra
där alla skulle gissa antal dar
som ni i medeltidsskrud brukar vandra
och Loke vann med allra bästa svar

Bastardus Sans de var helt ute och simma
liksom Patrask och gycklargruppen Leer
och Narrarna de trodde att det var blott en
timma
medans Leer trodde att antal dar var fler

Men Loke han satt och tänkte så det knaka'
när plötsligt han flög upp som ett jehu
Så sprang han lycklig framåt och tillbaka
Jag tror, sa han, att antal dar är sju!
Men Katten Skogman vet att det är hela
långa...

Åtta dar per år, åtta dar per år,
åtta dar per år i Visbys medeltid
Vi ger alla andra grupper spö
här på rosornas ö
för det är åtta dar per år
i Visbys medeltid!

Men alla här är trevliga och snälla
fast alla verkar ha dyskalkuli
men annars är alla helt exceptionella
och det bästa utav allt här är ju vi
och vi ger er...

Åtta dar per år, åtta dar per år,
åtta dar per år i Visbys medeltid
Så från och med nu
förträng siffran sju
och sjung istället åtta dar per år
i Visbys medeltid!

På utrikiska

All for Me Grog

Text & Melody: Trad.

And it's all for me grog, me jolly, jolly grog
All for me beer and tobacco
Well I spent all me tin on the
lassies/laddies drinking gin
Across the western ocean I must wander

Where are me boots, me noggin, noggin
boots
they're all gone for beer and tobacco
For the heels they are worn out and the
toes are kicked about
And the soles are looking for better weather

And it's all for me grog...

Where is me shirt me noggin, noggin shirt
It's all gone for beer and tobacco
For the collar is all worn and the sleeves
they are all torn
And the tail is looking for better weather

And it's all for me grog...

I'm sick in the head and I haven't gone to
bed
Since I first came ashore from me slumber
For I spent all me dough on the lassies don't
you know
Far across the western ocean I must wander

And it's all for me grog...

Barrett's Privateers

Text & Melody: Stan Rogers

Oh, the year was 1778, How I Wish I Was In
Sherbrooke Now!

A letter of marque came from the king,
To the scummiest vessel I'd ever seen,

God damn them all!
I was told we'd cruise the seas
for American gold
We'd fire no guns
shed no tears
Now I'm a broken man on a Halifax pier
The last of Barrett's Privateers.

Oh, Elcid Barrett cried the town, How I Wish
I Was In Sherbrooke Now!

For twenty brave men all fishermen who
would make for him the Antelope's crew

God damn them all...

The Antelope sloop was a sickening sight,
How I Wish I Was In Sherbrooke Now!
She'd a list to the port and her sails in rags
And the cook in scuppers with the staggers
and the jags

God damn them all...

On the King's birthday we put to sea, How I
Wish I Was In Sherbrooke Now!

We were 91 days to Montego Bay
Pumping like madmen all the way

God damn them all...

On the 96th day we sailed again, How I
Wish I Was In Sherbrooke Now!
When a bloody great Yankee hove in sight
With our cracked four pounders we made to
fight

God damn them all...

The Yankee lay low down with gold, How I
Wish I Was In Sherbrooke Now!
She was broad and fat and loose in the stays
But to catch her took the Antelope two
whole days

God damn them all...

Then at length we stood two cables away,
How I Wish I Was In Sherbrooke Now!
Our cracked four pounders made an awful
din
But with one fat ball the Yank stove us in

God damn them all...

The Antelope shook and pitched on her
side, How I Wish I Was In Sherbrooke Now!
Barrett was smashed like a bowl of eggs
And the Maintruck carried off both me legs

God damn them all...

So here I lay in my 23rd year, How I Wish I
Was In Sherbrooke Now!
It's been 6 years since we sailed away
And I just made Halifax yesterday

God damn them all...

Butter and Cheese

Unknown source, several versions exist

Attention all you gentlemen
You've called on me to sing
But I can well assure you that
I can do no such thing
But now that you have called on me
I'll try my best to do
||: And when I comes to the chorus
I hope you'll join me too :||

I went to courting of a cook
I'll tell you the reason why
For when I did get hungry
She would give me a reply
For when I did get hungry
She would give me some relief
||: She fed me on the very best of pie
And plenty of that beef :||

She invited me to supper
And I quickly gave consent
Along with her that very night
To the master's house I went
The master he was not at home
And I was not displeased for
||: One pocket she filled with up butter
And the other she stuffed with cheese :||

Then after my supper was over
And I could eat no more
Right to my sad surprise
Then the knock came at the door
And where to go to hide myself
My god, I did not know
||: So 'twas up in the chimney top I went

As black as any crow :| |

They put on a raging fire
And it almost touched my knees
It melted all my butter and
It roasted all my cheese
The master he was standing by
He knew a rogue was there
| |: For each time the fire butter did melt
Oh, the fire went up in a flair :| |

Then out in the street I had to go
My shameful face to show
My butter and cheese all melted and
My face so black as the crow
The women began to laugh at me and
The dogs began to howl and
| |: The boys looked out of the window
“There goes butter and cheese and all :| |

The Captain's Wife's Lament

Text & Melody: Paul and Storm

The ship sailed into harbor
After fifteen months at sea
The captain hit the tavern
With his crew of fifty-three

After drinking up their pay
They staggered through the town
But all the inns and public houses
Turned the sailors down

The captain said “Fear not, me lads
You all can come with me
I live just ‘round the corner
And you all can stay for free”

But when the captain's wife awoke
Upon the break of day
They say that you could hear her wailin'
Clear to Bot'ny Bay...

She said there's
Seamen all around the bed
And seamen on the floor
Seamen in the bathroom
And behind the closet door

There's seamen in the fireplace
And seamen in the hall
The living room is carpeted
With seamen, wall to wall

There's seamen in the entryway
And seamen on the stair
And worst of all, there's even seamen
In me underwear

There's some behind the larder
And beneath the table, too
I do believe your seamen
Got into me Irish stew

There's seamen here in front of me
And seamen in the rear
My God—there's even seamen
Hanging from the chandelier

There's seamen on the windowsill
And seamen in the yard
The seamen even left a stain
Upon the Saint Bernard

Although I am a patient wife
'Tis more than I can bear
To wake up in the morning
With your seamen in my hair

I ne'er again do wish to see thee
Darken up my door
So clean up all your seamen and
Come round my way no more
So clean up all your seamen and
Come round my way no more!

The Cruel Wars

Text & Melody: The Dreadnaughts

A recruiting sergeant came our way
From an inn near town at the close of day
He said my Johnny you're a fine young man
Would you like to march along behind a
military band
With a scarlet coat and a fine cocked hat
And a musket at your shoulder
The shilling he took and he kissed the book
Oh poor Johnny what'll happen to ya?

The recruiting sergeant marched away
From the Inn near town at the break of day
Johnny came too with half a ring
He was off to be a soldier to go fighting for
the King
In a far off war in a far off land
To face the foreign soldier
But how will you fare when there's lead in
the air
Oh poor Johnny what'll happen to ya?

Well the sun rose high on a barren land
Where the thin red line made a military
stand
There was sling shot, chain shot, grape shot
too
Swords and bayonets thrusting through
Poor Johnny fell but the day was won
And the King is grateful to ya
But your soldiering's done and they're
sending you home
Oh poor Johnny what'll happen to ya?

They said he was a hero and not to grieve

For the two ruined legs and the empty sleeve
They took him home and they set him down
With a military pension and a medal from the crown
But you haven't an arm, you haven't a leg
The enemy nearly slew ya

You'll have to go out on the streets to beg
Oh poor Johnny what'll happen to ya?
A recruiting sergeant came our way
From the inn near town at the close of day
He said my Johnny you're a fine young man
Would you like to march along behind a military band
With a scarlet coat and a fine cocked hat
And a musket at your shoulder
The shilling he took and he kissed the book
Oh poor Johnny what will happen to ya?

O Polly love, O Polly, the route has now begun
And we must go a-marching to the beating of a drum
Come dress yourself all in your best and come along with me
I'll take you to the cruel wars in High Germany

O Harry, dearest Harry, mind well what I do say
My feet they are so tender and I cannot march away
Besides, my dearest Harry, I am with child by thee
Not fitted for the cruel wars in High Germany

I'll buy you a horse, my love, and on it you shall ride
And all of my delight shall be walking at your side
We'll stop at every alehouse and drink when we are dry
Be true to one another, get married by and by

O' cursed be the cruel wars, that ever they should rise
And out of merry England, press many a man likewise
They took her Harry from her, likewise her brothers three
And sent them to the cruel wars in High Germany

The Drunk Scotsman

Text & Melody: Mike Cross

Well a Scotsman clad in kilt left a bar one evening fair
And one could tell by how he walked that he'd drunk more than his share
He fumbled round until he could no longer keep his feet
Then he stumbled off into the grass to sleep beside the street
Ring ding diddle diddle I de oh ring di diddly I oh
He stumbled off into the grass to sleep beside the street

About that time two young and lovely girls just happened by
And one says to the other with a twinkle in her eye
"See young sleeping Scotsman so strong and handsome built
I wonder if it's true what they don't wear beneath the kilt"
Ring ding diddle diddle I de oh ring di diddly I oh
"I wonder if it's true what they don't wear beneath the kilt"

They crept up on that sleeping Scotsman quiet as could be
Lifted up his kilt about an inch so they could see
And there behold, for them to view, beneath his Scottish skirt
Was nothing more than God had graced him with upon his birth

Ring ding diddle diddle I de oh ring di diddly I oh
Was nothing more than God had graced him with upon his birth

They marveled for a moment, then one said "we must be gone
Let's leave a present for our friend, before we move along"
As a gift they left a blue silk ribbon, tied into a bow
Around the bonnie star, the Scots kilt did lift and show
Ring ding diddle diddle I de oh ring di diddly I oh
Around the bonnie star, the Scots kilt did lift and show

Now the Scotsman woke to nature's call and stumbled toward the trees
Behind a bush, he lifts his kilt and gawks at what he sees
And in a startled voice he says to what's before his eyes.
"O lad I don't know where you been but I see you won first prize"
Ring ding diddle diddle I de oh ring di diddly I oh
"O lad I don't know where you been but I see you won first prize"

The Green Dragon

Text: J. R. R. Tolkien

You can search far and wide
You can drink the whole town dry
But you'll never find a beer so brown
(But you'll never find a beer so brown)
But you'll never find a beer so brown
As the one we drink in our home town

You can drink your fancy ales
You can drink 'em by the flagon
But the only brew for the brave and true
Comes from the Green Dragon!

In the Trade of Jester

Text & Melody: Jauvet

In the trade of jester, we're fools that play our part.
In an act sworn by folklore, where the lines are made by heart.

Getting gold from the nobles
and mocking from yey all.
But we drink with the greatest warriors
and we dance in every hall.

We travel through the countries. We go from town to town.

We're the sworn kings of jester. But we never worn a crown.

Getting gold from the nobles...

I never had a family. Nor have I had a wife. It's a high cost of living.
It's the price I pay for life.

Getting gold from the nobles...

We meet the fairest ladies but we never had a chance.
So we play our bagpipes as the common people dance.

(Play imaginary bagpipes)

To die without a nickel is a scare for anyone.
So we work until our last day and we die like common man.

Getting gold from the nobles...

Jenny of Oldstone

Text & Melody: Ramin Djawadi, George
Raymond Richard Martin, David Benioff,
Dan Weiss

High in the halls of the kings who are gone
Jenny would dance with her ghosts
The ones she had lost and the ones she had
found

And the ones who had loved her the most

The ones who'd been gone for so very long
She couldn't remember their names
They spun her around on the damp old
stones
Spun away all her sorrow and pain

And she never wanted to leave, never
wanted to leave
Never wanted to leave, never wanted to
leave

They danced through the day
And into the night through the snow that
swept through the hall
From winter to summer then winter again
'Til the walls did crumble and fall

And she never wanted to leave, never
wanted to leave
Never wanted to leave, never wanted to
leave

High in the halls of the kings who are gone
Jenny would dance with her ghosts
The ones she had lost and the ones she had
found
And the ones who had loved her the most

The King and the Fair Maid

Text & Melody: Cara

It was in a beautiful evening in May
(Fa-la-ladeli-la la-da)
A lady was walking a lonesome way
(Fa-la-ladeli-da)
The king and his soldiers come riding along
(Fa-la-ladeli-la la-da)
They've been away from home so long
(Fa-la-ladeli-da)

She was young and fair
(Faledi-dam faladi-da)
The birds were singing in the air
(Faledi-dam faladi-daa)
She was young and fair
(Faledi-dam faladi-da)
The birds were singing in the air
(Faledi-dam faladi-daa)

They suddenly stopped and they spied the
maid
"Why are you walking alone so late?"
"I'm on my way from my grandma's home"
They said "it's a dangerous place to roam"

She was young and fair...

"So come with me to my castle grand"
He smiled at her and he kissed her hand
"There's one condition before I agree
The thing between your legs I'd like to see"

She was young and fair...

The king he blushed and dismounted his
horse

He wanted to take the lady by force
She jumped upon his horse so quick
He soon realised her insidious trick

She was young and fair...

"Farewell my king you're generous and fine
What's been between your legs is now
between mine
Farewell my king you're generous and fine
What's been between your legs is now
between mine"

||: And then she went away
Over the hills and far away
And then she went away
Over the hills and far away :||

Misty Mountains

Text: J. R. R. Tolkien

Far over the misty mountains cold
To dungeons deep and caverns old
We must away ere break of day
To seek the pale enchanted gold.

The dwarves of yore made mighty spells,
While hammers fell like ringing bells
In places deep, where dark things sleep,
In hollow halls beneath the fells.

For ancient king and elvish lord
There many a gleaming golden hoard
They shaped and wrought, and light they caught

To hide in gems on hilt of sword.

On silver necklaces they strung
The flowering stars, on crowns they hung
The dragon-fire, in twisted wire
They meshed the light of moon and sun.

Far over the misty mountains cold
To dungeons deep and caverns old
We must away, ere break of day,
To claim our long-forgotten gold.

Goblets they carved there for themselves
And harps of gold; where no man delves
There lay they long, and many a song
Was sung unheard by men or elves.

The pines were roaring on the height,
The winds were moaning in the night,
The fire was red, it flaming spread;
The trees like torches blazed with light.

The bells were ringing in the dale
And men looked up with faces pale;
The dragon's ire more fierce than fire
Laid low their towers and houses frail.

The mountain smoked beneath the moon;
The dwarves, they heard the tramp of
doom.

They fled their hall to dying fall
Beneath his feet, beneath the moon.

Far over the misty mountains grim
To dungeons deep and caverns dim
We must away, ere break of day,
To win our harps and gold from him!

The pines were roaring on the height,

The winds were moaning in the night,
The fire was red, it flaming spread;
The trees like torches blazed with light.

The bells were ringing in the dale
And men looked up with faces pale;
The dragon's ire more fierce than fire
Laid low their towers and houses frail.

My Treasure

Text & Melody: F. E. Sjölund

The treasure lies buried, far far away
And there lies the reason why I cannot stay
I must sail to the Island where X marks the spot
And as a rich man return to the one unforgot

So Drink My Treasure, drink all of my love
Drink for the times of wine, mead and rum
Yes Drink My Treasure, drink all of my love
Drink for the times of our story unsung

Yet You followed me 'cross, you hid in the hold
surrounded by cargo in the ocean so cold
disobeying my wish, to not risk yer young life
If you only had listened, you'd still be my wife

So Drink My Treasure...

But attempting to hide, on a ship crewed and
small
There's unfortunate chance, that one might slip
and fall
All I heard was a splash, and your voice full of
fear
Now you're lying here cold as I shed my last tear

So Drink My Treasure...

The Cannons a'blazing, the wind blowing strong
In the harvest of Ocean is where we belong

I'll bury my Treasure and I'll leave her in peace
I'll remember you always 'til my hearts beating
cease

So Drink My Treasure...

The Parting Glass

Text & Melody: Trad.

Oh all the money that e'er I spent
I spent it in good company
And all the harm that e'er I've done
Alas, it was to none but me

And all I've done for want of wit
To memory now I can't recall
So fill to me the parting glass
Good night and joy be with you all

Oh all the comrades that e'er I've had
Are sorry for my going away
And all the sweethearts that e'er I've had
Would wish me one more day to stay

But since it falls unto my lot
That I should rise and you should not
I'll gently rise and I'll softly call
Good night and joy be with you all
Good night and joy be with you all

The Rains of Castamere

Text: George R. R. Martin

And who are you, the proud lord said,
that I must bow so low?
Only a cat of a different coat,
that's all the truth I know.

In a coat of gold or a coat of red,
a lion still has claws,
And mine are long and sharp, my lord,
as long and sharp as yours.

And so he spoke, and so he spoke,
that Lord of Castamere,
But now the rains weep o'er his hall,
with no one there to hear.
Yes now the rains weep o'er his hall,
and not a soul to hear.

Row me Bully Boys

Text & Melody: Alan Thomas Doyle

And it's row me bully boys
We're in a hurry boys
We got a long way to go

And we'll sing and we'll dance
And bid farewell to France
And it's row me bully boys row

I'll sing you a song, it's a song of the sea
Row me bully boys row
I'll sing you a song if you'll sing it with me
And it's row me bully boys row

And it's row me bully boys...

While the first mate is plating the captain
aboard
Row me bully boys row
He looks like a peacock with pistols and
sword
And it's row me bully boys row

And it's row me bully boys...

The captain likes whiskey, the mate he likes
rum
Row me bully boys row
Us sailors like both but we can't get us none
And it's row me bully boys row

And it's row me bully boys...

Well farewell my love it is time for to roam
Row me bully boys row
The old blue peters are calling us home
And it's row me bully boys row

And it's row me bully boys...
And it's row me bully boys...

Toss a Coin to your Witcher

Text: Jenny Klein

Melody: Sonya Belousova, Giona Ostinelli

When a humble bard
Graced a ride along
With Geralt of Rivia
Along came this song

From when the White Wolf fought
A silver-tongued devil
His army of elves
At his hooves did they revel

They came after me
With masterful deceit
Broke down my lute
And they kicked in my teeth

While the devil's horns
Minced our tender meat
And so cried the Witcher
He can't be bleat

Toss a coin to your Witcher
O' Valley of Plenty
O' Valley of Plenty, oh
Toss a coin to Your Witcher
O' Valley of Plenty

At the edge of the world
Fight the mighty horde
That bashes and breaks you
And brings you to mourn

He thrust every elf
Far back on the shelf
High up on the mountain

From whence it came

He wiped out your pest
Got kicked in his chest
He's a friend of humanity
So give him the rest

That's my epic tale
Our champion prevailed
Defeated the villain
Now pour him some ale

|| : Toss a coin to your Witcher
O' Valley of Plenty
O' Valley of Plenty, oh
Toss a coin to your Witcher
A friend of humanity :||

The Wellerman

Text & Melody: Trad.

There once was a ship that put to sea
The name of the ship was the Billy of Tea
The winds blew up, her bow dipped down
O blow, my bully boys, blow

Soon may the Wellerman come
To bring us sugar and tea and rum
One day, when the tonguin' is done
We'll take our leave and go

She had not been two weeks from shore
When down on her a right whale bore
The captain called all hands and swore
He'd take that whale in tow

Soon may the Wellerman come...

Before the boat had hit the water
The whale's tail came up and caught her
All hands to the side, harpooned and fought
her
When she dived down below

Soon may the Wellerman come...

No line was cut, no whale was freed
The Captain's mind was not of greed
But he belonged to the whaleman's creed
She took the ship in tow

Soon may the Wellerman come...

For forty days, or even more
The line went slack, then tight once more
All boats were lost, there were only four
But still that whale did go

Soon may the Wellerman come...

As far as I've heard, the fight's still on
The line's not cut and the whale's not gone
The Wellerman makes his regular call
To encourage the Captain, crew, and all

Soon may the Wellerman come...

Soon may the Wellerman come...

Sånghäftet online:

